

2. VELIKONOČNA, BELA NEDELJA, 23.4.

krstna nedelja

7.00: živi in + farani

9.00: + Ferdinand in Rozalija ŽELEZNIK

+ Hedvika BREČKO, 3. obl. in Zdravko

10.30: + Franc KAČIČ in starši

+ starši MEDVED in stari starši

15.00: VERA IN LUČ

V tednu od 17. do 21. aprila je reden verouk. Ker je *17. aprila **velikonočni ponedeljek**, bodo imeli 3., 6. in 8. razred verouk 24. aprila 2017!

se, četudi je zavesa zagrnjena, četudi zanikam tvoj obstoj, zakaj nekatere vendarle vznemirja tisto tam zadaj? Zakaj dvigujejo pest proti tistim, ki verjame-mo Vate?

Medtem se je zdanilo. Kot apostola Peter in Janez, ki sta v velikonočnem jutru tekla h grobu, tudi sam čutim utrip srca po hoji v strmino. Zdaj jasno zaznam upodobljeni obraz Križanega, okronanega, dostojanstvenega in naenkrat zaznam neverjetno podobnost obraza v Vstalem za velikonočno procesijo. Globoko mi je vtisnjen v spomin. Na poti s Huma me spremlja jutranje žvrgolenje ptic. Spremlja me pogled Križanega, ki zre v dolino, v valove Savinje, katere voda izvira izpod nekega oltarja in je ta izvir že zdavnaj postal reka za plavanje.

Vsako leto nas v velikonočnem jutru slovesno pozdravlja kip Vstalega Zveličarja in skozi ves velikonočni čas do praznika Gospodovega vnebohoda, na častnem mestu vabi h globokemu doživljanju velikonočne skrivnosti. Po štiridesetih dneh zremo v strop, kamor dvignemo ta isti kip skozi mogočno odprtino cerkvene ladje.

Nekako tako bo tudi v letu 2017. Od vsakega izmed nas pa je odvisno, kaj nam ta upodobljena znamenja spregovorijo. Da bi se nas čim globlje dotaknila, vam v imenu vseh sodelavcev želimo duhovniki v Laškem.

RM

Maše v prihodnjem tednu

VELIKANOČ, 16.4.

6.00: procesija; sv maša: živi in + farani

9.00: + Franc, Amalija KNEZ (Trojno)

+ Rudolf Amalija DEŽELAK

10.30: + Franc SREBOT, 33. obl., njegovi starši in starši KEZIN

+ Marija BEZGOVŠEK (Olešče) zadušnica

PONEDELJEK, 17.4., velikonočni ponedeljek

7.00: + za ohranitev vere mlademu rodu in

Božji blagoslov

9.00: + Vinko ŽELEZNIK, 1. obl.

+ Zofija KAJTNA - zadušnica

10.30: **Marija Gradec**: + Anika VODIŠEK

TOREK, 18.4., sv. Evzebij, škof

19.00: + Konrad ZEMLJIČ, Drago TIRINGER in vsi + družine FRIDL

+ Jože DEŽELAK (Lahomno), starši, sestra in dva brata

SREDA, 19.4., sv. Leon IX., papež

7.30: + Rozalija, Ivan KNEZ

+ Ana HRASTNIK

na čast Svetemu Duhu za modro in razumno srce

ČETRTEK, 20.4., sv. Teotim, misijonar, škof

19.00: + starša Alojz in Terezija ULAGA

+ Marija in Jožica VASTIČ

+ Blaž LOKOŠEK

PETEK, 21.4., sv. Anzelm, škof, cerkveni uč.

7.30: + Anton MEDVEŠEK

19.00: + Martin KLEPEJ, 30. dan

+ Hermina PLAHUTA, 30. dan

SOBOTA, 22.4., sv. Leonid, mučenec

19.00: + Zdenko KOČAR, 16. obl.

+ Franc ZORE, Jožef DEŽELAK, Angela KOCIJANČIČ

MARTINOVA LILIJA

16. april 2017, leto 9, št.: 16

Vstali
Zveličar
laške
pražupnije,
kaži nam
pot, ne le v
velikonočni
procesiji, am-
pak skozi vse
dni v letu!

Po več kot letu dni opisovanja naših znamenj, razsejanih po laški nadžupniji, vas povabim, da se tokrat zazremo v dve upodobitvi Jezusa: Evharistični Kristus na Humu in Vstali Zveličar, ki že kdo ve od kdaj spremlja obhajanje velike noči laškega občestva.

Križ na HUMU

Leta 1935 so po evharističnem kongresu, ki je bil v Ljubljani, postavljali evharistične križe v spomin na ta kongres. Tudi v Laškem je takratni nadžupnik, dekan dr. Franc KRULJC, na šmihelsko nedeljo 29. septembra 1935, blagoslovil križ na vrhu Huma. Korpus Kristusa zmagoslavnega kralja je izdelal celjski kipar Hohnjec. S tem načinom upodobitve so sledili kristjanom prvih stoletij, ko je bila usmritev na križu oblika smrtne kazni in ko so Jezusa upodabljali na križu kot zmagoslavnega kralja.

Po okupaciji Slovenije, nemška vojska je vkorakala na veliki petek 1941, so začeli izvajati nacistično ideologijo. Ideolog Alfred Rosenberg je vnesel verovanje v deističnega boga, ki je svet ustvaril, a se zanj ne briga več. Ta ideologija nima nič skupnega s krščanstvom. Papež Pij XI. je nacistične ideje obsodil leta 1937 z okrožnico »Mit brennenden Sorge«. Kdor je bil član nacistične stranke, je moral iz krščanske vere izstopiti. Posledica te ideološke pripadnosti je bilo požaganje evharističnega križa na Humu, ki so ga izvedli pripadniki Hitlerjeve mladine v Laškem (Hitlerjugend), avgusta 1941. Še isti dan so se člani dveh Urankarjevih družin podali na Hum, prinesli kip Kristusa Kralja v nadžupnijsko cerkev ter ga na predlog organista Drolca postavili za glavni oltar.

Petdeset let kasneje, leta 1991, so križ ponovno postavili na isto mesto. Ta veličasten dogodek je bil objavljen v mnogih medijih. Helikopterski prevoz na vrh Huma, ki ga je izvedla slovenska policija, je sponzorirala Pivovarna Laško. Mariborski pomožni škof, Jože Smej, je na žegnanjsko nedeljo leta 1992, 4. ne-

deljo v oktobru, blagoslovil križ. Ob tej priložnosti je nastalo posvetilo škofa Smeja v obliki kronograma, v slovenščini in latinščini: **«Znova postavili so me iz obljube zelo prave župljani in drugi Laščani 1991.»** Restavrirani korpus pa ni zdržal vremenskih okoliščin. V šestih letih je tako propadel, da so ga znova prenesli v dolino. Od leta 2012 je na Humu odlitek iz materialov, ki prenesejo vremenske okoliščine, obnovljen original, ki naj bi bil v zaprtem prostoru, pa je nameščen v veliki veroučni učilnici laškega župnišča. Pri tem projektu je sodelovala Občina Laško, ki je financirala izdelavo kopije.

Ta Evharistični Kristus je v letu 2016 dobil še drugo kopijo v laški mrliški vežici (v snovnem pomenu so se izgubile linije in poteze), a kraj, kjer se v velikem številu odvijajo svete maše ob krščanskih pogrebih, prinaša vstajenjsko sporočilo z vsjo zgovornostjo.

V letošnjem postnem času sem se pogosto ustavljal ob križu na Humu, ki je postavljen v blagoslov vsemu mestu, na tako vzvišenem in veličastnem kraju. Na dan velikega petka je bil ta postanek še posebej pomenljiv. Prebujajoče se jutro je bilo preplet teme noči in soja luči, ki ga je oddajala luna. Obrisi dveh mogočnih tramov so bili vse jasnejši. Ko sem tako stal pod Njim, je bled lunin sij zarisal nekakšne poteze v upodobljeno posrebreno zemeljsko kroglo in zdelo se je, kot bi se Zemlja vrtela. S pogledom sem šel za luno, ki so jo obdajali nepopisno lepo oblikovani oblaki, megla pod mano je bila tako gosta, da je vse skupaj spominjalo na razburkano morje. Vidni šmihelski vrh griča, ki je štrlel iz megle, je umetna svetloba krasila z obrisi dveh cerkvenih zvonikov. Te trenutke naravne lepote, ki sem jih skušal globoko ozavestiti, so sprožili še dražljaji na dlani, ki se je dotikala križa, ki je s svojo mokroto zaradi nočnega dežja dajal hladnen občutek pomladnega jutra.

V tem enkratnem vzdušju sem nizal prizore obhajanja svete maše na veliki četrtek, umivanja nog, spomina

Jezusove geste, da bi svojim učencem razložil pravi pomen noči v katero vstopajo. Noči, v kateri se je zgodila z Njegove strani napovedana Odrešenjska zgodovina. Kot bi tudi jaz slišal pogovor med Jezusom in Judom: »Prijatelj, s poljubom...«, in že v tretje ponavljajoče Petrovo zaklinjanje: »Ne poznam tega človeka!« V mraku, ki je podajal roko dnevu, so me misli zapeljale v družbo Magdalene, ki se je oklepala križa in materine sestre Marije Klopajeve. Razmišljal sem o materi Mariji in učencu Janezu, kako ju je v nepopisni žalosti hrabrila Jezusova oporoka, ko pravi, da naj bosta odslej skupaj, pa tudi stotnika, vojaka vajenega vsega hudega, ki naenkrat spozna, da ta Križani ni bil samo človek.

Gospod, jutro šele nastaja, dan, ki se ga spominjamo pa je bil zate, po človeških merilih dolg kot še nobeden. Naša človeška zloba, ki te pribija na križ, te bo skušala križati vedno znova, z vedno novimi oblikami poniževanja bližnjih, z novimi oblikami prevar, ki iščejo načine kako prevzeti oblast, v nikoli odžejani sebičnosti. Ti pa razprostrti rok blagoslavljaj vsako spoznanje, da se hudo premaguje z dobrim, na najhujše ponižanje odgovarjaj z ljubeznijo. Na beg človeka, ki se skriva pred Bogom zaradi spoznanja nagote, daruješ svatovsko oblačilo in odpuščanje grehov. Vstali Gospod, kdaj bom doumel, da se v vznožju križa, v senci prekrižanih krakov razliva največja Ljubezen. In tvoja bolečina trpljenja je v tem, da te Ljubezni ne prepoznamo. Mar je ne prepoznamo zato, ker nasedamo skušnjavcu, ki nam ponuja vedno znova: »Dam ti vse to, če padeš predme in me moliš!«

Ali je posledica mojega, tvojega življenja tudi v tem, da nekdo izbere pokop, sorodniki pa zahtevajo, da se tvoje obličje zagrne za zaveso? Se zavedamo, kako nam je v navado prišlo poimenovanje *»civilni pogreb«*? Gospod, ti pa na križu, v vsej možni bolečini, ki ti jo zadajamo ljudje prosiš: *»Oče, odpusti jim, saj ne vedo kaj delajo.«* In sprašujem